

רשת הלכה

יצא לאור ע"י בית ההוראה
"שערי הוראה"
נערך ע"י הרב יוסף
אייזנשטיין שליט"א מרבני
בית ההוראה מו"צ ומח"ס
דעת הלכה וש"ע השל"ה
לפי סדר דף היומי בהלכה

"קו הרבנים" מענה 24 שעות ביממה: 0732-122-122

גליון 63 תולדות

להוסיף על העולים בשבת ויום טוב, לחזור ולקרוא מה שכבר קרו בשבת ושמחת תורה, קטן אם עולה למפטיר בארבע פרשיות וביו"ט, אמירת הקדיש כשיש כמה ספרים, דילג תיבה, דיני ההפטרה, שנים מקרא ותרגום

סימן רפב

קריאת התורה והמפטיר בשבת

לקרא בתורה בעת סיום התורה העמידו כרוב פוסקים שמתירין להוסיף ביום טוב. (שו"ע ס"א, מ"ב סק"ז).

יום טוב ויום כיפורים שחל בשבת

ו. יום טוב שחל בשבת מותר להוסיף על שבעה קרואים כבשאר שבתות השנה, ויום הכיפורים שחל בשבת טוב שלא להוסיף על שבעה כי ראשי הפרשיות מכוונים שמסיימים בדברי כפרה. (מ"ב סק"ו).

אין המפטיר ממנין הקרואים

ז. בשבת ויום טוב אין המפטירים ממנין הקרואים, כי קורא ביום טוב למפטיר פרשה מחובת היום. ומזה ראייה כשיטה שביום טוב מותר להוסיף על הקרואים. (שו"ע ס"א, מ"ב סק"ח).

לחזור ולקרוא מה שכבר קרו

ח. מותר לקרוא עולים הרבה אף שקרא זה מה שקרא זה וחוזר ומברך, ואינו עולה מהמנין אלא אם הוסיף שני פסוקים. ויש אוסרים וכן נהגו חוץ מבשמחת תורה שנהגו להרבות בקרואים. ויש שהתירו בחתונה, והמנהג שהתירו רק בשמחת תורה. (שו"ע ס"ב, מ"ב סק"ח). וחוץ כשאי אפשר בענין אחר כגון בחול המועד סוכות, וחנוכה, וכן אם טעו וסיימו הקריאה בשישי שחוזרים לקרות לשביעי מה שקרו לשישי. (שעה"צ ס"ק יב, שו"ע ס"י תרסג ס"א ותרפד ס"א)

אשה אם עולה

ט. אשה מעיקר הדין עולה למנין שבעה, ולא לשלשה וארבעה וחמישה וששה, ולא כשכולם נשים, אבל אמרו חכמים אשה לא תקרא מפני כבוד הציבור. (שו"ע ס"ג, מ"ב ס"ק יא).

חיוב נשים בקריאת התורה

י. נשים אף שאין חייבות בתלמוד תורה חייבות לשמוע קריאת ספר כאנשים, ואין נוהגות ליהרר בזה, ואדרבה יש מקומות שנוהגות הנשים לצאת חוץ בעת הקריאה. (שו"ע ס"ג, מ"ב ס"ק יא).

קטן אם עולה

יא. קטן שיודע למי מברכים עולה למנין שבעה, ואם אין שם כהן אלא קטן קורין אותו, ולמג"א אין חיוב לקרותו כי אין מצות וקדשתו בקטן שאינו בר עבודה, ונהגו שאם

הוצאת ספר תורה

א. מוציאים ספר תורה, ובפתיחת הארון יש לומר בריך שמייה בין בשבת ובין בחול. (שו"ע ס"א, מ"ב סק"א). ואם באמצע אמירתו התחילו הציבור לומר שמע ישראל יאמר עמהם. (אשי ישראל פלי"ח הע"ד). ואין איסור ששואל צרכיו בשבת, כיון שנתקן לכל אדם ובכל שבת. (רב פעלים ח"ב ס"י מו). ולא יוציאו השליח ציבור אלא יכבדו לאחר שימסרנו לשליח ציבור, כי זה כבוד התורה. (ערוה"ש ס"א, שער אפרים שער י פתחי שערים ס"ב). והנותן ספר תורה והמקבלו יהא בימין, ואפילו הוא איטר יד לא ישנה (שו"ע ס"א, מ"ב סק"א). ומותר לסייע בשמאל. (שערי אפרים שם).

שבעה קרואים

ב. קורים בו שבעה, והיא מצוה מדברי סופרים תקנה קדומה ממש רבינו. ובזמן המשנה הראשון מהקרואים היה מברך ברכה ראשונה ואחרון ברכה לאחריה, ובזמן הגמרא התקינו שכל אחד מברך לפניה ולאחריה. (שו"ע ס"א, מ"ב סק"ב-ג).

להוסיף על הקרואים בשבת

ג. אם רצה להוסיף על הקרואים מוסיף. וי"א שהיום שכל אחד מהקרואים מברך לפניה ולאחריה אין כדאי להוסיף בברכות. אך במקום הצורך כגון חתונה וברית מילה וכדומה אין לחוש לזה. ונכון שלא להוסיף מפני טורח הציבור. ובמקום שיש לחוש לתרעומות אנשים שלא יקראו להם אין צריך לדקדק בזה. (שו"ע ס"א, מ"ב סק"ד-ה).

שבת שקורים שתי פרשיות

ד. בשבת שקורים שתי פרשיות יש לקרוא מנין חצי הקרואים מהשבעה בכל סדרה, היינו שקורא לרביעי קצת מסדר ראשון ומסדר שני לכל הפחות שלשה פסוקים, ואין לחוש מה שיוסיף על השבעה בסדר שני. (מ"ב סק"ה). ובמקום הצורך אפשר לחבר בעליה אחרת. (ביה"ל ס"י קלה ס"ב ד"ה קריאת, וביה"ל ס"י תכח ס"ו ד"ה בפסוקים).

להוסיף על הקרואים ביום טוב

ה. ביום טוב לשיטה א' מותר להוסיף על מנין הקרואים, וי"א שביום טוב אין להוסיף, וכן נהגו במדינות אלו. חוץ משמחת תורה שמוסיפין הרבה כדי שיזכה כל אחד

אין כהן גדול קורים לישראל. ועוד נהגו כיום שאין קורים לקטן לשום עליה אף שנשלם מנין הקרואים אלא **למפטיר**. (שו"ע סי"ג, מ"ב ס"ק יב). ובשמחת תורה נהגו לקרא לקטנים. (שערי אפרים שער ח סני"ז, כה"ח סי' תרסט סק"ד).

קטן אם קורא בתורה

יב. קטן אין יכול לקרא בקול רם בספר תורה והעולים אומרים אחריו בלחש כי **אין יכול להוציא הציבור** ידי חובתם בשמיעה ממנו עד שיביא שתי שערות. וכשאין קורא אחר **ותתבטל הקריאה** מסתפק הפמ"ג אם יש להקל אף שלא הביא שתי שערות, ובדרך החיים מיקל בשעת הדחק. (שו"ע סי"ג, מ"ב ס"ק יג). וכשעולה לתורה יכול לקרות. (שעה"צ ס"ק טז).

עבד כנעני

יג. עבד כנעני דינו כאשה, ואם **אמו מישראל** מותר לעלות כי הוא ישראל גמור וחייב בכל המצוות. (שו"ע סי"ג, מ"ב ס"ק טו).

ראשו וזרועות מגולים

יד. אסור לקרוא בראש מגולה, אפילו אם הוא קטן. וכן קטן פוחח שבגדיו קרועים וזרועותיו וכתפיו מגולים אסור לקרות לתורה. (שו"ע סי"ג, מ"ב ס"ק טז).

עם הארץ נכבד

טו. אין איסור לקרות עם הארץ נכבד עשיר וגדול הדור **לפני תלמיד חכם**, כי אין זה בזיון לתלמיד חכם רק כבוד לתורה שמתכבדת באנשים גדולים. (שו"ע סי"ג).

ממזר

טז. ממזר מותר לעלות לספר תורה, כי הוא חייב בכל מצוות שבתורה. (שו"ע סי"ג, מ"ב ס"ק יז).

מכירת שישי ואחרון

יז. נהגו למכור **שישי** בפני עצמו, ויש לזה קצת סמך מהזוהר שלח לך, **ואחרון** מוכרים בפני עצמו כי חביב שמסיים בו. וחס ושלום להתקוטט עבור זה שכל אותיות התורה הם כולם קדושים וטהורים כדכתיב אמרות ה' אמרות טהורות. (מ"ב ס"ק יח).

בשבת אין מעלים המפטיר מהשבעה

יח. נהגו לקרות שבעה קרואים וההוספות ולהשלים עמם הפרשה **ולהפסיק בקדיש** ואחר כך קורא עם המפטיר מה שקראו עם השביעי, כי מהדין הוא שמפטיר עולה למנין שבעה, ועושים כן כדי לצאת הדיעה שאינו עולה לשבעה. (שו"ע סי"ד, מ"ב ס"ק יט-כ).

ביום טוב אין מפטיר מהחמשה

יט. נוהגים גם ביום טוב שאין המפטיר מהקרואים, רק **אחר קדיש קורא בפרשת היום**, ויוצא בזה אף לסובר שעולה מן המנין כי לרוב פוסקים מותר להוסיף ביום טוב. **ובחול** שאסור להוסיף על הקרואים **השלישי הוא המפטיר**. (שו"ע סי"ד, מ"ב ס"ק כא).

כשמוציאים שני ספרים או שלשה

כ. ביום שמוציאים שני ספרים או שלשה כגון **ראש חודש טבת שחל בשבת** שקורים פרשת השבוע וראש חודש וענין חנוכה, או **בשמחת תורה** שקורים פרשת וזאת הברכה ובראשית ופרשת המוספים, בכל זאת אף אם

מוסיפים על המנין, הכל בשני ספרים הראשונים, **והמפטיר קורא באחרונה**. (שו"ע סי"ד, מ"ב ס"ק כב).

קטן בפרשת המוספים

כא. קטן יכול לקרות בפרשת המוספין, ורק **כשהגיע לחינוך** ויודע לחתוך האותיות היטב ודלא כמניחים קטנים הרבה לומר ההפטר. ויש חולקים שרק **בשבת** שקורא המפטיר מה שכבר קראו נוכל לקרות קטן, אבל לא כשקורא **פרשה שלא קראו**. (שו"ע סי"ד, מ"ב ס"ק כג-ד).

קטן בארבע פרשיות

כב. קטן עולה בארבע פרשיות, ואף שפרשת **זכור חובה מהתורה**, הרי כיום השליח ציבור קורא ומוציאים ידי חובתם. ויש מחמירים שלא לקרות לקטן לפרשת זכור ולפרשת פרה שיש אומרים שהיא מהתורה, והעיקר **שקטן לא יקרא בארבע פרשיות**, ובפרט שיש חולקים שלא יקרא בפרשה שלא קראו. (שו"ע סי"ד, מ"ב ס"ק כג).

זמנים שאין קורים קטן למפטיר

כג. ביום ראשון של **שבועות** שקורין המרכבה למפטיר, **ובשביעי של פסח** שקורין השירה, **ובשבת שובה** נוהגים שאין קורין קטן לכתחילה למפטיר. (מ"ב ס"ק כג). **ובתענית ציבור** שמפטיר מהמנין אין קורין לקטן. (שערי אפרים שער ט ס"ג).

זמן אמירת הקדיש

כד. אומרים קדיש **קודם מפטיר** בין אם הוסיפו על הקרואים או לא ובין הוציאו ספר תורה אחד או שלשה. (שו"ע סי"ד). ואם טעו ואמרו קדיש אחר שקראו **בספר ראשון** יחזרו לומר אחר הקריאה בספר השני. (אג"מ או"ח ח"א סי' קא). **ובחול** שהמפטיר ממנין הקרואים אומרים קדיש אחר שנשלם מנין הקרואים, ואומר אחר **שמכניסים הספר תורה להיכל**, (מ"ב ס"ק כו). כדי להסמיכו לשמונה עשרה. (לבוש סי' רצב ס"א).

המפטיר יקרא קודם בתורה

כה. המפטיר צריך שיקרא בתורה תחילה מפני כבוד התורה, שאם רק יפטיר בנביא ויברך עליו אנו משוים דברי נביאים לתורה בקריאה ובברכה, לכן יקרא בתורה ויראו **שהתורה עיקרית**. (מ"ב ס"ק כה).

עלה למפטיר אחד מהקרואים

כו. אם **אין מי שיודע להפטיר**, או בשבת חזון שאין מי שיודע לקונן כנהוג במקום שנוהגים, אלא אחד מאותם שעלו לקרוא בתורה, **ואמרו קדיש** אחר הקריאה, זה שמפטיר אף אם עלה לשביעי חוזר וקורא בתורה ויברך תחילה וסוף, כיון שהפסיק בקדיש והנכנסים לא ידעו שקרא תחילה בתורה, ונכון יותר שיקרא אחד מהקודמים ולא השביעי. (שו"ע סי"ה, מ"ב ס"ק כז-כח).

לא אמרו קדיש

כז. לא אמרו קדיש יפטיר בנביא **מי שעלה לשביעי** מיד בסיום הפרשה, ואין צריך לחזור ולקרות בתורה ויאמר **הקדיש אחר קריאת ההפטר** וברכותיה. וכן בכל מפטיר אם שכח לומר קדיש קודם יאמר אחר ברכות ההפטר. ואם **השביעי אינו יודע** להפטיר וקורא לאחד מהקודמים צריך לחזור ולקרות בתורה. (שו"ע סי"ה, מ"ב ס"ק כט-ל).

יש מי שלא עלה

כח. אם יש אחרים שיודעים להפטיר לא יעלה מי שעלה כבר. **ובשבת חזון** שקוראים הרב למפטיר, לא יקראוהו מקודם לשלישי. (שו"ע ס"ה, מ"ב ס"ק לא).

קראו לו באותו יום אותה הפרשה

כט. אם קראו לאדם בבית הכנסת אחרת ונודמן לו אותה הפרשה שקרא היום צריך לחזור ולברך. (מ"ב ס"ק לב).

סיים הפרשה בשישי

ל. טעה שליח ציבור וסיים הפרשה עם השישי **ואמר קדיש**, אין צריך לקרות עוד אחר אלא יקרא עם המפטיר

מה שקרא עם השישי, כי קיימא לן שהמפטיר עולה למנין שבעה. אבל אם נזכר **קודם שאמר קדיש** יקרא אחד לשביעי ממה שקרא כבר ויאמר קדיש ואחר כך יקרא איזה פסוקים למפטיר. (שו"ע ס"ו, מ"ב ס"ק לג).

דילג תיבה או פסוק

לא. קרא הפרשה בתפילת שחרית ודילג פסוק אחד, או תיבה אחת, חוזר וקורא **ושני פסוקים** עמו ויברך לפניו ולאחריה, ואפילו **הפטיר ויתפלל מוסף** חוזר וקורא. (שו"ע ס"ז, מ"ב ס"ק לה-לו). ואם **יצאו מבית הכנסת** אין צריך לחזור להשלים. (חיד"א שו"ת יוסף אומץ סי' יב ה').

סימן רפג

למה אין מוציאין שני ספרי תורה בשבת

מענינו של יום. ועוד כי צריך להפטיר מענין שגמרו עמו ויצטרכו כל השנה להפטיר מעניני שבת ויהיו **כל ההפטרות מענין אחד**. (שו"ע ס"א, מ"ב ס"ק"א).

א. אין מוציאין שני ספרים בשבת לקרות פרשת המוספים כי אין בו רק **שני פסוקים**, ואין קורים בתורה פחות משני פסוקים, ואי אפשר לצרף עמה פסוקים שלא

סימן רפד

דיני הפטרה וברכותיה

הזכרת ראש חודש בשבת בברכת הפטרה

ה. חל ראש חודש בשבת אין המפטיר מזכיר של ראש חודש כלל, כי **אין נביא בראש חודש** וקריאת הנביא משום שבת. ויש אומרים שאין מזכיר ראש חודש בחתימה **מזכירו בתוך הברכה** שאומר את יום המנוח הזה ואת יום ראש החודש הזה, והמנהג כסברא ראשונה. (שו"ע ס"ב, מ"ב ס"ק"ד).

הפטרה בנביא כ"א פסוקים

א. מפטירים בנביא מענין הפרשה. ואין פוחתים מכ"א פסוקים. מפני שפעם אחת גזרו על ישראל שלא יעסקו בתורה **וקראו בנביא שבעה** כל אחד ג' פסוקים, וברכו עליהם, כנגד שבעה קרואים שעולים בתורה, ובין כולם כ"א פסוקים, ואף שהגזירה בטלה המנהג לא בטל, ותקנו שהמפטיר יקרא בנביא כ"א פסוקים, ויברך המפטיר **שבע ברכות**, שתים על התורה לפניו ואחריה, ואחת לפני הנביא וארבע לאחריה, כנגד שבעה שקראו בתורה. **וביום טוב** שקורים חמשה די בט"ו פסוקים. (שו"ע ס"א, מ"ב ס"ק"ב).

הפטרה בחומשים הנדפסים

ב. ללבוש נראה שאין יוצאים קריאת ההפטרה בחומשים הנדפסים, כי אין נכתבים בכל הלכות ספר תורה, ותמה על שלא נהגו לכתוב הפטרות כדן ספר. וט"ו ומג"א יישבו המנהג שמותר לקרות אף שהוא **בדפוס ונייר ושלא בגלילה**. ולמג"א צריך שיקרא מתוך **נביא שלם הנדפס**. ואם אין להם רק הפטרה הנדפסת בחומש יש לסמוך להקל שלא לבטל קריאת הפטרה, אך לכתחילה נכון וראוי שיהיה לכל ציבור נביאים שנכתבים **בקלף כדן** והשמות נכתבים בקדושה. (מ"ב ס"ק"א).

הפטרה רק אחר שקראו בתורה בציבור

ג. לא נתקנה הפטרה רק בציבור אחר שקראו בתורה, אבל בלא זה כגון **שלא היה ספר תורה** אסור לקרות עם הברכות שלפניה ולאחריה, ובלא ברכות מותר. ואם קראו בספר תורה **ואחר הקריאה מצאו שהיא פסולה** מפטירים אחריה בברכות. (שו"ע ס"א, מ"ב ס"ק"ג).

הפטרה במקום אחר

ד. אם אין עירוב שיכולים להביא הנביא או החומש בבית הכנסת להפטיר, הולכים עשרה **ומפטירים בבית שמונה שם** ובברכת ההפטרה, כי הרי קראו בתורה אף שלא קראו שם. (מ"ב ס"ק"ג).

ברכות העולים בתורה והמפטיר משלים למאה ברכות

ו. צריך לכוון לברכת הקוראים בתורה וברכת המפטיר **ויענו אחריהם אמן** כדי שיעלו למנין מאה ברכות שחסר מנינם בשבת. ומצוה על העולים שיברכו **בקול רם** שישמעו ויענו אמן, ועל ידי עניית אמן נחשב כמברך לעצמו. (שו"ע ס"ג, מ"ב ס"ק"ה-ו).

מתי אין עונים אמן

ז. אין לענות אמן אחר **אמת וצדק** שאומרים בברכות שאחר ההפטרה, שאין זה סיוע ברכה. וכן אין לענות אמן אחר **הנאמרים באמת** שנאמר בברכה שקודם ההפטרה, כי זה ברכה אחת עם ברוך אתה ה' הבוחר בתורה שזו היא חתימתה. (מ"ב ס"ק"ו).

אין יודע לומר ההפטרה

ח. קטן יכול להפטיר. אם קראו לקטן או גדול לקרא בתורה למפטיר ונמצא שאין יודע לומר ההפטרה, יכול **אחר** לומר ההפטרה וברכותיה, כי בדיעבד ניכר גם בזה כבוד התורה כיון **שניכר שקראו התורה לשם מפטיר** כי הרי הפסיקו בקדיש. ואם יכול לומר על כל פנים מילה במילה כשמקרין אותו, טוב יותר שהוא יאמר ההפטרה וברכותיה. (שו"ע ס"ד, מ"ב ס"ק"ז).

בזמנינו השליח ציבור קורא ההפטרה

ט. לכתחילה אין קורין למפטיר למי שלא יודע לקרות ההפטרה, **ובזמנינו שקוראים בנביא בקלף ובגלילה** ומוציא את כל הציבור כקריאת ספר תורה, מותר לקרא למפטיר אף שאין יודע לקרות ההפטרה, כי הוא יאמר

הברכות והשליח ציבור יקרא ההפטרות כבקריאת התורה. (מ"ב סק"ח).

נשתתק באמצע ההפטרות

י. נשתתק המפטיר באמצע ההפטרות הבא לסיימה לא יתחיל ממקום שפסק הראשון אלא צריך להתחיל ממקום שהתחיל הראשון כבספר תורה. ומחלוקת אם צריך לברך ברכה לפניו וספק ברכות להקל. (שו"ע ס"ה, מ"ב סק"ט).

אמירת ההפטרות בשנים

יא. שנים לא יאמרו ההפטרות בפעם אחת כי תרי קלא לא משתמע. ודוקא בקול רם אבל נכון לכתחילה לקרא בלחש עם הקורא ולא יטריד חבירו מלשמוע. ואם קורא מנביא כשר יקרא הוא לבד וכולם יהיו שומעים. (שו"ע ס"ה, מ"ב סק"א).

ההפטרות על ידי אחד

יב. לא יהא נקרא ההפטרות על ידי שנים שאחד יקרא פסוק אחד והשני פסוק אחר, כי המפטיר שקרא בתורה הוא צריך לקרא את כל ההפטרות. (מ"ב סק"י).

הפטרות אחר גלילת הספר תורה

יג. אין המפטיר רשאי להתחיל ההפטרות עד שיגמור הגולל לגולל הספר תורה במטפחותיה, כדי שגם הגולל יתן לבו לאמירת ההפטרות, כי חובה על כל אדם לשמוע ההפטרות. (שו"ע ס"ו, מ"ב סק"ב).

להשאיר הנביא עד אחר הברכות

יד. אין לסלק מעל השולחן ספר הנביאים או החומש שקורים בו ההפטרות עד אחר הברכה כדי שיראה ויברך על מה שהפטיר. (מ"ב סק"ב). ובדיעבד מברכים אף אם לקחו הנביא משם. (הגר"ש אלישיב בתפלה כהלכתה פכ"א סק"קנז).

ההפטרות בפרשיות מחוברות

טו. בשבת שהפרשיות מחוברות מפטירים בהפטרות

הפרשה השניה שבה מסיימים הקריאה. (שו"ע ס"ז, מ"ב סק"ג).

הזכרות אחר קריאת התורה

טז. נהגו להזכיר אחר קריאת התורה נשמות המתים ולברך העוסקים בצרכי ציבור כל מקום לפי מנהגו. ונוהגים לומר יקום פורקן ואין בזה משום איסור תחינה בשבת. ואחר אשרי לא יפסיק כי הקדיש שקודם תפילת שמונה עשרה הוא על אשרי. ויהללו שאומרים אינו הפסק. והמנהג שנשתרבו שהחזן אוחז הספר תורה בידו אחר יהללו ואומר מי שברך לחולה ומפסיק אחר אשרי, הוא שלא כדין. (שו"ע ס"ז, מ"ב סק"טו).

אב הרחמים והזכרת נשמות

יז. נוהגים לומר אב הרחמים. ובכל יום שאין אומרים צדקתך צדק אין אומרים אותו. וכן כשיש חתונה או מילה. ואם חל תשעה באב בשבת אף שאין אומרים צדקתך צדק, אומרים אב הרחמים ומזכירים בו נשמות כבכל שבת. אבל שבת שמברכים אב או בשבת ראש חודש אב אין אומרים אב הרחמים ואין מזכירים נשמות. (שו"ע ס"ז, מ"ב סק"טז).

שבת מברכים

יח. יש מקומות כשמברכים החודש אין אומרים אב הרחמים, ואין מזכירים נשמות מלבד בימי הספירה שהיו הגזרות באותו זמן, ואפילו חל מילה בשבתות הללו ואף אם חל מילה בניסן בשבת מברכים אייר שיש שלשה לטיבותא אומרים. אבל כשחל ראש חודש אייר בשבת אין אומרים ואין מזכירים נשמות. והכל תלוי במנהג. (שו"ע ס"ז, מ"ב סק"יח).

הזכרת נשמות בימי הספירה

יט. בימי הספירה אף שאומרים אב הרחמים אין מזכירין בו נשמות רק למי שנפטר באותו שבוע, והמנהג שאין מזכירים כלל נשמות. (שו"ע ס"ז, מ"ב סק"יז-יח).

סימן רפה

לקרא הפרשה שנים מקרא ואחד תרגום

מהשליח ציבור אלא צריך לקרות ב' פעמים חוץ ממה ששמע מהשליח ציבור, אלא אם קרא אז בפיו. ולמג"א בדיעבד יוצא במה ששמע מהשליח ציבור, ויש אחרונים שמחמירים אף בדיעבד. (מ"ב סק"ב).

אופן הקריאה

ד. ענין הקריאה, יש אומרים שיקרא כל פסוק ב' פעמים ותרגום עליו, ויש אומרים שיקרא כל פרשה פתוחה או סתומה ב' פעמים ואחר כך התרגום, וכן נהג הגר"א אחר כל פרשה או אחר מקום שנראה יותר הפסק ענין, ודעביד כמר עביד ודעביד כמר עביד. מי שבקי בטעם ובנקודות בעל פה טוב להדר לקרא בספר תורה עצמו. (מ"ב סק"ב).

פרשת השבוע שנים מקרא ואחד תרגום

א. אף על פי שאדם שומע כל התורה כולה כל שבת בציבור, חייב לקרות לעצמו בכל שבוע פרשת אותו השבוע שנים מקרא ואחד תרגום, אפילו עטרות ודיבון או ראובן ושמעון שאין בו תרגום צריך לומר שלשה פעמים. (שו"ע ס"א, מ"ב סק"ג).

לא יקדים ולא יאחר

ב. לא יקדים לקרות קודם אותו שבוע, וגם לא יאחר, כי צריך להשלים פרשיותיו עם הציבור, והמשלים מאריכין לו ימיו ושנותיו. (מ"ב סק"א).

לא יצא מהשליח ציבור

ג. לא יקרא אחד מקרא ואחד תרגום ויכוין לשמוע